

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	<u>SSA Andrzej Struzik</u>
Sędziowie:	SA Jerzy Bess SA Piotr Rusin

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 maja 2013 r.

w Krakowie

sprawy z wniosku J. K.

przeciwko I. S.

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na zarządzenie przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Krakowie

z dnia 4 marca 2013 r. sygn. akt IX Ng 109/00

p o s t a n a w i a:

odrzuć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 4 marca 2013 r. wydanym w Sądzie Okręgowym w Krakowie zwrócono pismo powoda z dnia 28 września 2012 r. zawierające wniosek o doręczenie nakazu zapłaty z klauzulą wykonalności i klauzulą prawomocności oraz pismo z dnia 2 października 2012 r. stanowiące uzupełnienie tego wniosku. Na zarządzenie to wniósł zażalenie powód – wierzyciel J. K..

Zażalenie podlega odrzuceniu, jako niedopuszczalne. Przepis art. 795 § 1 k.p.c. stanowi, że dopuszczalne jest zażalenie na postanowienie sądu co do nadania klauzuli wykonalności, nie przewiduje jednak dopuszczalności zażalenia na zarządzenie o zwrocie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności. Z kolei przepis art. 394 § 1 k.p.c. regulujący dopuszczalność zażalenia w procesie, dopuszcza zażalenie na zarządzenie przewodniczącego o zwrocie pozwu. Żaden jednak przepis nie stanowi o dopuszczalności zażalenia na zarządzenie przewodniczącego o zwrocie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności lub klauzuli prawomocności. Orzecznictwo dopuszcza wprawdzie zażalenie na zarządzenie o zwrocie skargi na czynność komornika, wskazując na taki sam jego charakter, jak zarządzenia o zwrocie pozwu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2000 r. sygn. II CZ 204/99), to jednak brak podstaw do zastosowania tego poglądu do wniosku o nadanie klauzuli prawomocności lub klauzuli wykonalności. O ile skarga

na czynności komornika, podobnie jak pozew, inicjuje postępowanie sądowe, a z uwagi na termin do jej wniesienia określony w art. 767 § 4 k.p.c. w praktyce nie jest możliwe jej ponowne skuteczne wniesienie, o tyle wyżej wskazane wnioski takiego postępowania nie inicjują, a nadto nie ma przeszkód do ich ponownego wniesienia.

Z powyższych przyczyn zażalenie było niedopuszczalne i na podstawie art. 397 § 2 w zw. z art. 373 i z art. 370 k.p.c. podlegało odrzuceniu.